

Barbara Komaniecka

Streszczenie w języku polskim

Dzieciństwo – źródło doświadczania czasu w dziele sztuki.

Praca to refleksja teoretyczno-artystyczna nad dzieciństwem jako źródłem wyobraźni i pamięci twórczej. Autorka ukazuje, że wspomnienia nie są dokumentem, lecz dynamiczną strukturą śladów, które powracają w sztuce jako obrazy fragmentaryczne, pełne melancholii i niedopowiedzeń. Cykl 14 grafik oparty na pracy z nakładającymi się matrycami staje się metaforą pamięci - warstwowej, palimpsestowej, w której dawne doświadczenia współlistnieją z terażniejszością. Inspiracje filozoficzne (Husserl, Heidegger, Bachelard, Benjamin) i artystyczne (Redon, Kantor, Warburg, Kiefer) służą zrozumieniu czasu i pamięci jako przestrzeni twórczej, a nie archiwum. W grafikach czerń symbolizuje zarówno melancholię, jak i potencjał wyobraźni, fragment i repetycja - mechanizmy pamięci, a niedopowiedzenie - zaproszenie odbiorcy do współtworzenia sensu. Dzieciństwo jawi się jako matryca widmowa, źródło rytmów i wrażliwości, które nieustannie przepisują terażniejszość. Całość stanowi próbę uchwycenia pamięci jako formy - żywej, otwartej i transformacyjnej.